

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: علیرضا ذبیحی، ۱۳۹۶

بررسی تعارض قوانین در دعاوی مالکیت فکری

از آنجایی که روابط بین‌المللی دارای پیچیدگی‌های فراوانی گشته است و قراردادهای واگذاری یا مجوز بهره‌برداری فعالیت‌های بین‌المللی را با دشواری رو به‌رو ساخته است که در برخی موارد اصل سرزمینی بودن حقوق مالکیت فکری و مشخص ساختن قانون حاکم بر آن دشوار است. قواعد حاکم بر مالکیت فکری از سایر قواعد قراردادی جدا بوده و دارای قواعد خاص و ویژه خود می‌باشند. در این نوع قراردادها دست طرفین قرارداد در انتخاب قانون باز است اما در مواردی طرفین با آزادی اراده و اختیار مراجع رسیدگی با محدودیت‌هایی مانند حق رقابت مواجه است که از نظام داخلی و بین‌المللی سرچشمه می‌گیرد. در فرض عدم انتخاب قانون حاکم، آیین‌نامه ۱ رم 1 در اتحادیه اروپایی، پس از بیان قواعد خاص تعیین قانون حاکم بر دسته‌های مشخصی از قراردادها، معیار اجرای شاخص را پذیرفته است که در برخی قراردادهای مالکیت فکری قابل اعمال نیست. معمولاً، اسناد دیگر قانون کشور واجد نزدیک‌ترین ارتباط را حاکم می‌دانند. برای تشخیص چنین کشوری، ضوابطی متفاوت بیان شده که بهترین آن‌ها مبتنی بر تحلیل مجموعه‌ای از مؤلفه‌ها است که در اصول تعارض قوانین ماکس پلانک بیان شده است. با توجه به در حال توسعه بودن ایران و نیاز به وارد کردن فناوری، می‌توان به اعمال قانون کشور منتقل‌الیه یا مجوزگیرنده نیز اندیشید. در قوانین داخلی کشور ما درباره حل تعارضات مالکیت فکری قاعده و قوانینی که خاص این مورد باشد وجود ندارد اما ماده 968 قانون مدنی می‌تواند در مورد تعارض قوانین در حقوق مالکیت فکری مورد استفاده قرار بگیرد اما تناسبی بین این ماده با قواعد حل تعارض در قوانین بین‌المللی وجود ندارد.

کلیدواژه‌ها: تعارض قوانین؛ حقوق مالکیت فکری؛ قانون حاکم؛ اصل سرزمینی بودن؛ نزدیک‌ترین ارتباط

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۸۰۷۹۵۲۰۴۰

تاریخ دفاع: ۱۳۹۶/۱۱/۰۱

رشته‌ی تحصیلی: حقوق خصوصی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: سیدحمیدرضا موسوی‌پور

استاد مشاور: مهران عبدلی

M.A. Thesis:

Study of Conflict of Laws in Intellectual Property Claims

Increased complications in international relations have made the concluding of assignment contracts or obtaining the exploitation license more difficult. In some cases, strenuous

efforts must be made to determine the governing law of the principle of the territoriality of intellectual property. Generally, the rules governing property ownership can be distinguished from other contractual rules, having their own specific rules of law. While parties to this type of contracts can freely select the law, there are restrictions in some cases, such as the right to compete, which is mainly originated from the domestic and international system. In the absence of choice of law, the Rome Statute in the European Union has accepted the criterion of the implementation of the index after expressing specific rules for determining the law governing certain categories of contracts, which is not applicable in some intellectual property contracts. Typically, other documents of the law of the country, which have the closest relationship, are rulers. To identify such a country, different regulations are expressed, the best of which is based on the analysis of a set of components expressed in the principles of the Max Planck conflict law. Given the development of Iran and the need for introducing new technologies, it would be possible to apply the law of the transferred or licensed country. In the domestic laws of our country, there is no specific rule about the resolution of ownership conflicts. However, the Article 968

of the Civil Code can be used in conflict of laws in property rights, and there is no proportion between this article and the rules of conflict resolution in international law.